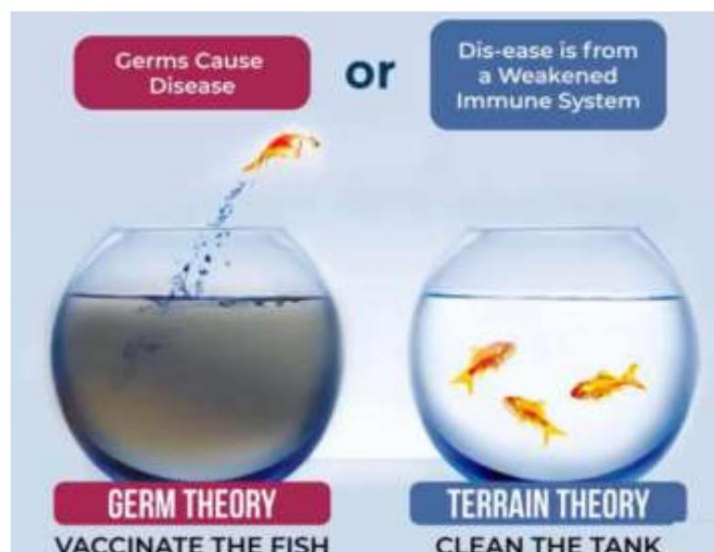

Czy wirusy są prawdziwe?

Krótki przegląd tego, jak rozwijają się choroby w organizmie człowieka

Teoria terenu kontra teoria zarazków

Michael McKay, 1 stycznia 2023 r.

Wstęp

Mimo że zazwyczaj jestem otwarta na nowe pomysły, kiedy po raz pierwszy usłyszałam, jak ktoś mówi, że „wirusy nie istnieją”, po prostu uznałam to za czyste szaleństwo.

Właściwie to mnie rozłościło. Pomyślałam: czy ci ludzie nie wiedzą, że my, w ruchu na rzecz wolności opieki zdrowotnej, chcemy być traktowani poważnie?

Już 16 marca 2020 r., kiedy przeczytałem artykuł fizyka i modelarza komputerowego Neila Fergusona z Imperial College w Londynie, wiedziałem, że wczesna narracja o panice związanej z COVID-19 to bzdura. Przewidywał on, że umrze 2,2 miliona Amerykanów, podobnie jak 510 000 osób w Wielkiej Brytanii, a szczyt dziennej śmiertelności przypadnie pod koniec maja lub w czerwcu.¹

Potrafiłem dostrzec jego niedbałą pracę i kłamstwa, które ostatecznie zostały całkowicie obalone.²

A jednak w ciągu kilku dni wszystkie struktury regulacyjne służby zdrowia na całym świecie - zgodnie - domagały się tego, co okazało się, moim zdaniem, największą skoordynowaną katastrofą społeczną w dziejach ludzkości.

Natychmiast zabrałem się za naukę wszystkiego, co mogłem, na temat swojego układu odpornościowego, ponieważ wiedziałem, że jedyną prawdziwą ochroną przed tym „śmiercionośnym wirusem” jest dbanie o jak najlepsze zdrowie, ponieważ wciąż nie było jasne, jak niebezpieczny jest ten „wirus”.

¹ Amerykański Instytut Badań Ekonomicznych (AIER), Modele chorób zostały przetestowane i zawiodły na masową skalę, 19 marca 2021 r., <https://www.aier.org/article/the-disease-models-were-tested-and-failed-massively/>

² Tamże (AIER).

Oczywiście wszyscy wiemy, że oficjalna wersja wydarzeń ciągle się zmieniała, ponieważ zmieniały się definicje „przypadków”, a hasło „spłaszczania krzywej” zastąpiono hasłem „Przyzwyczajcie się; to potrwa, dopóki wszyscy się nie zaszczepimy i będziemy bezpieczni”. Itp., itp.

Skupiałam się na ciągłym zgłębianiu wiedzy o tym, co mogę zrobić dla zdrowia mojej rodziny. Mam bogate doświadczenie jako menedżer finansowy, ekonomista i analityk ryzyka, a w ciągu ostatnich 10 lat rozwinęłam bardzo dobrą wiedzę z zakresu fizjologii człowieka. Nie mam jednak doktoratu, więc zachowałam otwarty umysł, nawiązałam kontakty z innymi i szybko zostałam pełnoetatową badaczką zdrowia.

Moja sieć dowiedziała się i podzieliła wieloma rzeczami z wielu źródeł, które pomogły nam wszystkim stać się zdrowszymi, ale łączyło nas także wspólne przekonanie, że wirusy – ogólnie rzecz biorąc – są prawdziwe.

Nikt z nas, o ile wiem, nigdy nie kwestionował tego przekonania.

Więc sama myśl, że wirusy nie istnieją, wydawała się nam wszystkim szalona.

Aż pewnego dnia, na początku sierpnia 2022 roku, przeglądałam LewRockwell.com i natknąłem się na link od dr Sam Bailey i jej krótkiego filmu zadającego pytanie: Czy wirusy są w ogóle teorią naukową?

3

Obejrzenie tego filmu było dla mnie przełomowe i gorąco polecam jego obejrzenie za pośrednictwem poniższego linku. Nie wiedziałem, że obejrzenie tego 15-minutowego filmu pomoże mi dostrzec zupełnie nowy paradygmat teorii terenu i to, jak w ogóle powstają choroby.

Już wcześniej zetknąłem się z teorią terenu i nie był mi obcy pomysł, że dla optymalnego zdrowia musimy naprawdę doprowadzić nasz układ odpornościowy do doskonałej kondycji.

Ale szczerze mówiąc, miałem problem. W miarę pogłębiania wiedzy natknąłem się na niesamowitą książkę „Bechamp czy Pasteur?: Zaginiony rozdział w historii biologii” autorstwa Ethel D. Hume. To właściwie dwie książki w jednym tomie. Drugi tytuł to „Pasteur: Plagiat, oszust” autorstwa R.B. Pearsona.

4

Te książki zapoznały mnie z historycznymi zapisami dokumentującymi, jak święty Ludwik Pasteur był oszustem – kłamcą, oszustem i plagiatorem – co było dla mnie nowością. Ci z Was, którzy, tak jak ja, wychowali się na „mleku pasteryzowanym” i mieli o nim tylko dobre zdanie, powinni zajrzeć na poniższe linki.⁵

Ale najważniejszą rzeczą, z jaką się zapoznałem, była 170-letnia debata pomiędzy teorią terenu i teorią zarasków, którą aktywnie promował Louis Pasteur. Nigdy wcześniej o tym nie słyszałem.⁶

³ Dr Sam Bailey, Czy wirusy są w ogóle teorią naukową?

<https://odysee.com/@drsambailey:c/czy-wirusy-sa-na-teoria-naukowa:2>

⁴ Hume, Ethel D., Bechamp czy Pasteur?: Zaginiony rozdział w historii biologii, A Distant Mirror, 1923,

<https://www.amazon.com/Bechamp-Pasteur-Chapter-History-Biology/dp/1467900125>

⁵ Engelbrecht, Torsten i in., Virus Mania, Trafford Publishing, 2007, s. 59–65. W szczególności przegląd prac Geralda Geisona, historyka medycyny z Uniwersytetu Princeton, The Private Science of Louis Pasteur, Princeton University Press 1995.

⁶ Dr Sam Bailey, Teoria zarasków kontra teoria terenu

<https://drsambailey.com/resources/videos/germ-theory/germ-theory-vs-terrain-theory/>

W skrócie, oto teoria terenu: nie łapiemy chorób, my je wytwarzamy .

I choć na pierwszy rzut oka wydaje się to proste, jest o wiele więcej warstw do poznania i odkrycia.

Jej przeciwieństwem jest teoria zarasków, która jest obecnie dominującą teorią w medycynie. Zakłada ona istnienie drapieżnych, patogennych „zarasków”, z których najbardziej przerażającymi są wirusy, i jeśli nie będziemy ostrożni, możemy zarazić się od nich chorobami.

Wszyscy wychowaliśmy się w przekonaniu, że zarażamy się chorobami.

Nigdy nie mieliśmy okazji zapoznać się z głębszymi warstwami teorii terenu, która, jak się dowiedziałem, jest bardzo dobrze rozwiniętą dziedziną biologii, nieznaną ogromnej większości populacji planety, a nawet wiedza na jej temat była i jest nadal aktywnie tłumiona.

Dowiedziałem się, że termin „teoria terenu” został wypromowany przez Claude’a Bernarda (1813–1878)⁷ i Antoine’a Bechampa (1816–1908) już w XIX wieku, a jego ogólne założenia były dobrze znane, rozwijane, przestrzegane – a co ważne, szanowane – aż do pierwszych dekad XX wieku.

Promotorzy teorii zarasków wykorzystali wpływy polityczne i finansowe (czyli wpływy przemysłu farmaceutycznego), aby podtrzymywać debatę w badaniach medycznych przez około 70-80 lat, aż teoria zarasków zdominowała środowisko medyczne. Udało jej się również znacząco zdyskredytować jako „alternatywne” skądinąd szanowane teorie medyczne, takie jak homeopatia itp.⁸

Jednak ich największym sukcesem było aktywne stłumienie całej idei Teorii Terenu i niemal całkowite wymazanie jej z podręczników historii.⁹

Jeśli wpiszesz hasło „Teoria terenu” w Wikipedii, zostaniesz przekierowany na stronę zatytułowaną „Negowanie teorii zarasków”.¹⁰ To nie była uczciwa walka. I debata nigdy nie została rozstrzygnięta zgodnie z naukowymi zasadami.

Gdy zagłębiłem się jeszcze bardziej, uświadomiłem sobie, że sklejam w całość mozaikę informacji z historii i nauki. Trudno było mi zmierzyć się z własnym dysonansem poznawczym¹¹, ponieważ ta nowa ścieżka uczenia się podważała moje podstawowe założenia, które miałem od wczesnego dzieciństwa.

Ale wytrwałem.

Liczne filmy dr. Sama Baileya połączyły dla mnie elementy mozaiki historii i nauki. Im więcej oglądałem jej filmów, a następnie czytałem artykuły jej męża, dr. Marka Baileya, tym głębiej zagłębiałem się w prawdziwy naukowy proces krytycznej oceny, który polega na próbie obalenia

⁷ https://pl.wikipedia.org/wiki/Claude_Bernard Ukuł termin milieu intérieur (środowisko wewnętrzne / teren)

⁸ Ciekawostką jest fakt, że pomimo tej presji, powtarzane badania wykazały, że prawie 40% Amerykanów korzysta z medycyny „alternatywnej” <https://www.nih.gov/news-events/news-releases/according-new-government-survey-38-percent-adults-12-percent-children-use-complementary-alternative-medicine> (Dostęp 8 listopada 2022 r.)

⁹ Tamże, Hume, Ethel D., Bechamp czy Pasteur?

¹⁰ https://en.wikipedia.org/wiki/Germ_theory_neialism

¹¹ <https://www.psychologytoday.com/us/basics/dysonans-poznawczy>

poprzednich dowodów, a nie „redefiniować” podstawowych definicji, gdy pasuje to do ich narracji lub pomijać ważne kroki, co obóz teorii zarazków robił w przeszłości i nadal robi nawet dzisiaj.

Podobało mi się, jak dr Sam i dr Mark Bailey konsekwentnie skupiali się – i skrupulatnie nalegali – na metodologię, zwłaszcza gdy często odkrywali, że kontrole nie były stosowane lub że oczywiste czynniki zakłócające były ignorowane, co podważało to, co służyło uzasadnieniu teorii zarazków i, co ważne, przesłanki powstania chorób wirusowych. Dzięki nim poznałem wielu innych poważnych naukowców i badaczy, którzy również pracowicie pracowali nad właściwym upowszechnieniem tej wiedzy.

12

Poniżej przedstawiam moje dotychczasowe odkrycia. Uważam, że jest to solidne, ale wszelkie błędy wynikają wyłącznie z mojej winy. Mam nadzieję, że usprawni to Twoją naukę w tej niezwykle ważnej dziedzinie i pozwoli Twoim własnym badaniom dojść do cennych wniosków, które pomogą Ci żyć zdrowiej i mniej lękliwie.

Trzecia strona historii

Wszyscy widzieliśmy, jak niedawno cały świat został powalony na kolana przez rzekomy wirus, który miał zabić miliony z nas. Rzeczywiście, ludzie zachorowali. Na prawdziwe choroby. I wiele osób tragicznie zmarło.

Powstał nowy ruch na rzecz wolności opieki zdrowotnej, który przejrzał fasadę dezinformacji, kontroli i cenzury i szybko dostrzegł, że główni regulatorzy opieki zdrowotnej, WHO, CDC, FDA i ich kohorty w innych krajach, wszyscy działali w zмовie, aby przedstawić swoją wersję wydarzeń i uciszyć każdego, kto miał alternatywną wersję wydarzeń.

Lekarze na całym świecie stracili licencje. Firmy i szkoły zostały zamknięte. Łańcuchy dostaw zostały zerwane. Wszyscy zostaliśmy przez to dotknięci – wielu w sposób bolesny i tragiczny. Negatywne skutki będą odczuwalne przez dziesięciolecia, a może i pokolenia.

Podstawą tego zjawiska było niemal powszechne przekonanie o istnieniu zagrożenia ze strony „wirusa”.

Z jednej strony, historia opierała się na przekonaniu o istnieniu śmiertelnego, zakaźnego i zaraźliwego wirusa. Większość ludzi podzielała to przekonanie, przynajmniej początkowo.

Z drugiej strony panowało przekonanie, że wirus nie jest aż tak śmiertelny i że jeśli tylko poprawimy stan naszego układu odpornościowego, możemy go przetrwać bez problemu. To była reakcja mniejszości.

Istnieje trzecia strona tej historii, która podważa, a właściwie zaprzecza, samo istnienie patogennych „wirusów”.

Ci, którzy są wystarczająco otwarci, poznając logikę i rygorystyczne podstawy naukowe stojące za tą trzecią perspektywą, uświadomią sobie, że ci, którzy działają na rzecz wolności opieki zdrowotnej, w dobrej wierze walczą z tyranią regulatorów, jednocześnie pozwalając im definiować i kształtować narrację.

¹² Serdeczne podziękowania dla dr. Marka Baileya i Mike’a Stone’a z viroliedgy.com za krytykę i poprawę tego artykułu. Również: nie badanie czynników zakłócających może unieważnić wyniki badań, <https://studycrumb.com/confounding-variable>

Zarówno tyrani, jak i bojownicy o wolność opieki zdrowotnej działali w oparciu o założenie, że istnieje jakiś wirus. Ich debata zawsze zakładała, że „wirus”, cokolwiek „on” był, zasługuje na to, by być w dyskusji – i to założenie jest kontynuowane, a niektóre gwiazdy ruchu na rzecz wolności opieki zdrowotnej wciąż stanowczo twierdzą, że wirusy rzeczywiście istnieją.

Pytanie: co jeśli nie istnieje żaden pojedynczy patogenny wirus lub „to”?

Jeśli nie ma wirusa, odpowiedź wymaga uzasadnionego drugiego paradygmatu biologii, opisującego powstawanie chorób w ludzkim organizmie, który nie uwzględnia koncepcji wirusa drapieżnego. Czy istnieje ten drugi paradygmat, który przetrwałby dogłębne, gruntowne, naukowe badania? Na szczęście tak, a historia jego badań, rozwoju – i tłumienia – sięga XIX wieku.

Teoria terenu ma dobrze rozwinięte wyjaśnienie zwane pleomorfizmem (zmiennością formy), które, jak zobaczysz, przedstawia nowy, udoskonalony paradygmat w biologii i wyjaśnia, w jaki sposób choroby rozwijają się w organizmie.¹³

Jak przedstawiono wcześniej, teoria terenu, mówiąc najprościej, głosi, że to stan zdrowia, teren, ludzkiego ciała, umożliwia rozwój chorób lub utrzymanie zdrowia.¹⁴ Teoria ta zakłada, że nie musi istnieć jeden „czynnik” powodujący chorobę, ale wiele czynników przyczyniających się i stadiów rozwoju.

Zadziwiające będzie, jak dobrze rozwinięci i historycznie skuteczni są praktycy Teorii Terenu w leczeniu wszelkich rodzajów chorób, w tym raka.

Pleomorfizm to koncepcja, zgodnie z którą mikroformy i bakterie faktycznie zmieniają kształt i funkcję. Omówimy to bardziej szczegółowo za chwilę.

Od marca 2020 roku wszyscy, którzy zwracają uwagę, doskonale wiedzą, jak wielkie wysiłki włożyli zwolennicy Teorii Zarazka, aby kontrolować Narrację. Im więcej dowiesz się na ten temat, tym bardziej zdumiewające będzie to, że ich próby kontrolowania Narracji nie są niczym nowym.

Cofając się o ponad 100 lat, zwolennicy teorii zarazków wykorzystywali pieniądze i władzę, aby tłumić innowacje i prawdziwe lekarstwa wypracowywane przez wielu badaczy i praktyków teorii terenu – wielu z nich stworzyło leki na raka – za co byli prześladowani, a nawet sążeni.¹⁵

Ale to się zmienia i Ty, czytając to, jesteś częścią tej zmiany.

¹³ Pleomorfizm jest dobrze rozwinięty od ponad 150 lat i stanowi doskonały obszar badań. W miarę jak teoria terenu przyciąga poważnych badaczy, możliwe jest odkrycie i rozwinięcie innych, nowych wyjaśnień.

¹⁴ Dr Sam Bailey, tamże, patrz przypis nr 6, Teoria zarazków kontra teoria terenu
Zaleca się również zapoznanie się z artykułem Anti-Terrain Theory w Wikipedii, który określa teorię terenu jako „negację teorii zarazków (GTD)”. Artykuł ten ignoruje wszelkie prace naukowe dowodzące słuszności teorii terenu i podważające słuszność teorii zarazków, https://en.wikipedia.org/wiki/Germ_theory_denialism

¹⁵ Haley, Daniel, Polityka w leczeniu, tłumienie i manipulacja amerykańską medycyną. Potomac Valley Press, 2000. Uwaga: Ta książka może być trudna do znalezienia. Egzemplarze ostatnio znalezione na stronie: <https://lymebook.com/politics>

Teoria terenu i ajurweda

Teoria terenu współgra z innymi holistycznymi systemami opieki zdrowotnej i doskonale uzupełnia model sześciu stadiów choroby stosowany w ajurwedzie według Vedic India.

W mojej książce „ Rewolucja inwersji, od bólu pleców do dobrego samopoczucia” zatytułowałem rozdział 5: „Wielkie Sekret tego, jak powstają i objawiają się wszystkie choroby.”¹⁶ Przedstawia krótkie wprowadzenie do medycyny ajurwedyjskiej model rozwoju choroby w organizmie człowieka.

Sześć stadiów choroby według ajurwedy

1. Nagromadzenie nierównowag, zanieczyszczeń i niedoborów
2. Prowokacja (znana również jako Życie codzienne)
3. Dystrybucja do innych obszarów ciała
4. Przeniesienie tam, gdzie te rozproszone obelgi znajdą okazję
5. Manifestacja (kiedy większość ludzi zaczyna działać)
6. Komplikacje, problemy przewlekłe i kryzysy

Ciągle gromadzimy zanieczyszczenia, zaburzenia równowagi, a także tworzymy niedobory, które powodują choroby poprzez różne kategorie „obelg”. Potencjalnych sprawców jest wielu, ale głównymi są:

- Zewnętrzne narażenie na toksyny, urazy, fale elektromagnetyczne, promieniowanie, złe okoliczności itp.
- Wewnętrznie powstające toksyczne skutki uboczne wynikające z:
 - Niedożywienie powodujące toksyczne skutki krótkoterminowe i długoterminowe
 - Nasze własne toksyczne stany psychiczne i emocjonalne, a także złe nawyki myślowe i przekonania niesprzyjające życiu. Wzmacniają one wpływ innych zewnętrznych i wewnętrznych bodźców.
- Niedobory
 - Słabe nawodnienie¹⁷
 - Brak dobrej jakości snu, ćwiczeń itp.; wszystkie te czynniki sprawiają, że układ limfatyczny staje się kwaśny, gęsty i zastojujący, co jest zwiastunem przyszłych chorób.
 - Niedożywienie i niedobory składników odżywczych

Zarówno model ajurwedyjski, jak i teoria terenu należą do podejścia powszechnie określanego jako holistyczne, które bierze pod uwagę całą osobę i liczne czynniki wpływające na zdrowie i chorobę.

¹⁶ McKay, Michael, Rewolucja inwersyjna, Od bólu pleców do dobrego samopoczucia. Self-Care Press 2017, s. 50–63.
bezpłatna wersja Epub dostępna na stronie www.SelfCarePress.com a przy kasie wpisz kod FREEBOOK

¹⁷ Komentarz: Słabe nawodnienie ma wiele negatywnych skutków. Jednym z nich jest zakwaszenie organizmu, co sprzyja płodności. grunt, na którym mogą rozwijać się choroby. Zobacz: Young, Robert O, The pH Miracle, Warner Books, 2005, s. 52–56

¹⁸ Young, dr Robert O., Międzynarodowe czasopismo szczepionek i szczepień, tom 2, numer 3 2016
Drugie przemyślenia na temat wirusów, szczepionek i hipotezy HIV/AIDS – część 1, <https://medcraveonline.com/IJVV/second-thoughts-about-viruses-vaccines-and-the-hiv-aids-hypothesis---part-1.html>

Teoria terenu skupia się na stanie organizmu, który powoduje rozwój choroby - a w szczególności czy organizm jest bardziej zanieczyszczony toksynami czy nie.

Drugim paradygmatem jest teoria zarazków lub monomorfizm.

Teoria zarazków promuje ideę, że istnieje jedna przyczyna jednej choroby i jedno lekarstwo. Zapoczątkowała ona poszukiwanie „cudownych leków”, które dały początek przemysłowi farmaceutycznemu pod koniec XIX wieku.

Jak przedstawiono wcześniej:

W paradygmacie teorii zarazków wychwytywane są choroby.

W paradygmacie Teorii Terenu budowane są choroby.

W teorii zarazków celem jest znalezienie pojedynczego, możliwego do nazwania „czegoś”, co jest przyczyną choroby i jest za nią odpowiedzialne.

Ulubione hasło ich zwolenników to „to” konkretny wirus, który rzekomo powoduje konkretną chorobę, a przy wystarczającej woli politycznej i pieniądzu przeznaczonych na badania można stworzyć formułę szczepionki, która ochroni nas przed tym drapieżnym wirusem.

W teorii terenu może być wiele „itów” przyczyniających się do powstania określonego zestawu symptomów.

Termin „wirus” pochodzi z języka łacińskiego i oznacza truciznę. Od urodzenia uczono nas, byśmy wypatrywali tych jadowitych „itów” i nadawali im nazwy.

Jeśli ktoś przyjdzie i powie na przykład, że przyczyną, powiedzmy, wścieklizny, ¹⁹ Odra, ²⁰ Opryszczka²¹, oспа wietrzna²² lub najstraszniejsza z nich wszystkich, Ebola²³, to nie wirusy, chcemy od razu dowiedzieć się, co jest „tym czymś”, co powoduje tę konkretną chorobę.

To również jest myślenie racjonalne, bo cierpienie jest całkiem realne.

Ale pytanie: Czy istnieją alternatywne przyczyny, które nie są badane lub celowo ignorowane, jak w przypadku ²⁴ przypadek polio?

¹⁹ Dr Sam Bailey, tamże, patrz przypis nr 6, Teoria zarazków kontra teoria terenu, zobacz także: Co z wścieklizną? <https://odysee.com/@ReluctantMystic:7/SamBailey-What-About-Rabies:7>

²⁰ Dr Sam Bailey, Mit odry, <https://odysee.com/@drsambailey:c/themeaslesmyth:0>

²¹ Dr Sam Bailey, Czego nas nie uczono o opryszczce, <https://odysee.com/@drsambailey:c/What-We-Weren't-O-opryszczce:3>

²² Dr Sam Bailey, imprezy z ospą wietrzną i wirusem ospy wietrznej i półpaśca? <https://odysee.com/@drsambailey:c/chickenpox-imprezy-i-ospa-półpasiec:f>

²³ Dr Sam Bailey, Broń biologiczna BS <https://drsambailey.com/resources/videos/viruses-unplugged/bioweapons-bs/>

²⁴ Dr Sam Bailey, Toksykologia kontra wirusologia – Instytut Rockefellera i kryminalne oszustwo związane z polio <https://odysee.com/@drsambailey:c/Toksykologia-kontra-wirusologia-Instytut-Rockefellera-i-przestępcze-oszustwo-dotyczące-polio:1>

Pleomorfizm i cykl pleomorficzny

Teoria terenu i powiązana z nią gałąź, pleomorfizm, stanowią znacznie bardziej zniuansowane podejście do utrzymania zdrowia i powstawania chorób niż teoria zarazków i powiązana z nią gałąź, monomorfizm.²⁵

Teoria terenu nie szuka tylko jednego „czegoś”, ale wielu „czegoś” składających się na „to” zewnętrznych i wewnętrznych urazów, na które byliśmy narażeni, oraz niedoborów, które mogliśmy nagromadzić, podobnie jak w ajurwedzie.

W teorii zarazków chodzi o wojnę między naszym zdrowiem a tymi mikroskopijnymi „zarazkami”.

Teoria terenu zakłada, że mamy warunkowo harmonijną i symbiotyczną relację z bakteriami na świecie. Na przykład, w naszym przewodzie pokarmowym znajduje się zazwyczaj około 1 kg bardzo przyjaznych bakterii, od których jesteśmy zależni.

26

Pleomorfizm zakłada, że bakterie te i ich bardziej podstawowe mikroformy pomagają zachować zdrowie i równowagę organizmu, a także przywracają równowagę i zdrowie, gdy zostały one zaburzone.

Jest to jednak zależność warunkowa. Kiedy wewnętrzne środowisko fizjologiczne staje się zbyt zanieczyszczone z powodu zewnętrznych i/lub wewnętrznych urazów i/lub niedoborów, wówczas TE SAME bakterie zmieniają swoje zadania i dosłownie przekształcają się w formę²⁷, z pomocniczej w utrzymaniu zdrowia, w proces rozkładu organizmu do jego podstawowych elementów.

Proces ten zazwyczaj przebiega stopniowo, składa się z wielu etapów i na szczęście jest odwracalny²⁸:

Najpierw organizm wysyła sygnał ostrzegawczy, że trzeba odpocząć i odzyskać równowagę. Na tym etapie może wystąpić przeziębienie lub gorączka. Pierwszy sygnał ostrzegawczy brzmi: zatrzymaj się, odpocznij i odzyskaj zdrowie. Zauważ, że nawet w tym pierwszym etapie ostrzegawczym, kiedy zaczynamy chorować, pomagają nam bakterie w naszym organizmie.

Drugi i kolejne etapy są bardziej agresywne. Ciało zaczyna chorować coraz gorzej, a choroba dotyka prawdopodobnie więcej miejsc, ponieważ zaburzenia w funkcjonowaniu jednego organu zaczynają wpływać na funkcjonowanie innych organów.

To tak, jakby ciało przestało do nas mówić, a zaczęło na nas krzyczeć. W ajurwedzie to piąty etap choroby, kiedy zaburzenia równowagi, zanieczyszczenia i niedobory ujawniają się i stają się znacznie poważniejszym problemem, podczas gdy rozwija się szósty etap choroby, a widoczne problemy stają się coraz bardziej skomplikowane i przewlekłe.

²⁵ Termin monomorfizm odnosi się do uproszczonego poglądu, że istnieją pojedyncze dobre zarazki i złe zarazki, które nie przekształcać się lub zmieniać. Należą do nich drapieżniki czekające na okazję, by zarazić, zachorować, a nawet zabić swoich żywicieli.

²⁶ Ibidem, Engelbrecht, Torsten i in., Virus Mania, s. 44

²⁷ Gaston Naessens, Somatydy, somatoskop i 714-X <http://www.rexresearch.com/naessens/naessens.htm>,

dostęp 29 października 2022 r.

²⁸ Tamże, Young, dr Robert O. Zobacz część 1

W miarę postępu tego procesu bakterie te dosłownie zmieniają formę, przekształcają się w drożdże, a następnie ponownie zmieniają formę w grzyby, a w ostatnim etapie ponownie zmieniają formę w pleśń, co jest częścią procesu kończącego cykl życia.²⁹

Oczywiście, mamy do czynienia z kryzysem zdrowotnym, a „kryzys” to najgorsza część szóstego etapu choroby według ajurwed.

Unikalne rozumienie tej progresji pleomorficznej zostało zidentyfikowane, rozwinięte i udoskonalone przez wielu badaczy w ciągu ostatnich 150 lat. Każdy z tych badaczy, z których wielu pracowało samodzielnie i w odstępie dziesięcioleci, dysponował uzupełniającymi się modelami. Badając każdego z nich, możemy uzyskać ważne spostrzeżenia, które pozwolą nam znacznie rozwinąć te zasłużone badania.³⁰

Pracując niezależnie, każdy z tych badaczy, zorientowanych na pleomorfizm, podzielił się pewnymi wspólnymi, cennymi spostrzeżeniami. Każdy z nich rozpoznał istnienie żywych mikroorganizmów subkomórkowych, nazywanych przez różnych badaczy różnymi nazwami: mikrozymy przez Antoine'a Bechampa³¹ (XIX wiek), biony przez Wilhelma Reicha³² (lata 30. XX wieku) i somatydy przez Gastona Naessensa³³ (lata 70. XX wieku).

W dalszej dyskusji będziemy posługiwać się przede wszystkim terminem Somatydy Gastona Naessona.

Te subkomórkowe somatydy występują wszędzie w naturze: w powietrzu, wodzie, roślinach, skałach sprzed miliardów lat, kurzu domowym itd. i okazały się praktycznie niezniszczalne. CO WIĘCEJ, w odpowiednich warunkach są gotowe do ponownego ożywienia.³⁴

Somatydy to dosłownie to, z czego jesteśmy zbudowani.

Według Naessensa wyróżnia się 16 stadiów form somatydów; pierwsze 3 stadia form są korzystne i symbiotyczne: somatydy, zarodniki i zarodniki podwójne.

Gdy ciało jest w stanie względnej równowagi i dobrego zdrowia, te 3 są stabilne i pomocne formy, które mogą zmienić się - przekształcić - w 13 stopniowo destrukcyjnych form; najpierw są to bakterie, następnie drożdże, grzyby i na końcu pleśń, które mogą szybko doprowadzić ciało do zguby.

Pozwólcie mi ująć to inaczej: jeśli środowisko ciała ulegnie wystarczającemu pogorszeniu ze względu na zewnętrzne i wewnętrzne narażenie na różne toksyczne wpływy i/lub niedobory, zmieniają one formę z przyjaznych bytów, pomagających ciału żyć, rosnąć i rozwijać się, w stopniowe, stałe niszczenie ciała i - ostatecznie - powrót ciała do jego najbardziej podstawowych pierwiastków.

²⁹ Tamże

³⁰ Bird, Christopher, BYĆ ALBO NIE BYĆ? 150 lat ukrytej wiedzy, 1991
<http://www.whale.to/p/bird.html>, dostęp 29 października 2022 r.

³¹ Tamże, Hume, Ethel D., Bechamp czy Pasteur?

³² Tamże, Bird, Christopher, BYĆ ALBO NIE BYĆ? 150 lat ukrytej wiedzy

³³ Bird, Christopher, Prześladowanie i proces Gastona Naessensa

Prawdziwa historia wysiłków zmierzających do stłumienia alternatywnego leczenia raka, AIDS i innych chorób o podłożu immunologicznym. Rozdziały 1 i 2. <https://www.gravitypal.com/NaessensTrial>

³⁴ Tamże, Hume, Ethel D. Bechamp czy Pasteur?

Stąd prawdziwe powiedzenie: Z prochu w proch.

Dla somatydów to po prostu kwestia przetrwania. Zmieniają się wraz ze zmieniającym się otoczeniem, gdy tego potrzebują.

Poniżej znajduje się grafika przedstawiająca 16 stadiów form zidentyfikowanych – i widzianych – przez Gastona Naessensa za pomocą mikroskopu Somatoscope, który mógł widzieć obiekty o wielkości zaledwie 150 angstrémów.³⁵

Pleomorfizm (teoria terenu)

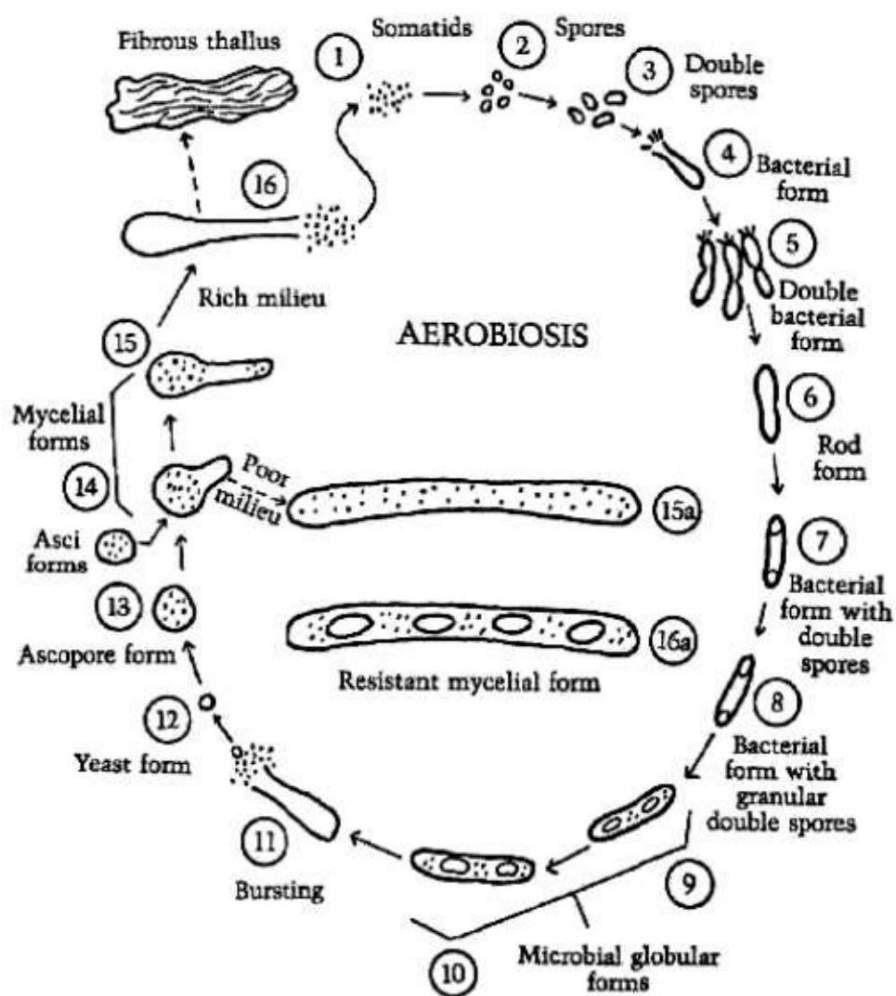

Figure 1.

The Somatid Cycle The figure above shows the complete somatid cycle first observed by Gaston Naessens.

The somatid is a subcellular living, reproducing form which has been found to be virtually indestructible. This illustration shows the pleomorphic (form-changing) somatid going through sixteen separate forms.

³⁵ Tamże. Bird, Christopher, Prześladowanie i proces Gastona Naessensa, s. 20

Gaston Naessens odkrył również, że w wielu przypadkach nawet zaawansowany etap pogorszenia stanu zdrowia można odwrócić! Nie „wyleczył raka”, choć szacował, że u 75% osób, którym pomógł, choroba zatrzymała się, zmniejszyła lub całkowicie znikła. Używając słów dwukrotnego laureata Nagrody Nobla, Linusa Paulinga, „rozbrajał” komórki rakowe, zamiast je „zabijać” 36.

Zamiast niszczyć komórki rakowe, pomógł organizmowi powrócić do równowagi funkcjonalnej poprzez zmianę jego stanu tak, że destrukcyjne formy stopniowo przekształciły się w stan nieszkodliwy. 37

Poniżej znajduje się doskonałe wyjaśnienie procesu pleomorficznego autorstwa dr Roberta O. Younga:

Istnieje wspólna biologiczna podstawa dla cyklu pleomorficznego i jego rosnącej złożoności organizacji: po śmierci organizmu naturalnie powstają bardziej złożone formy, których celem jest ponowne wykorzystanie jego struktur anatomicznych i chemicznych w cyklu węglowym.

Proces szybkiej, odwracalnej ewolucji jest niezbędnym procesem życiowym, który po etapie naprawy jest konieczny, aby martwy organizm powrócił do Ziemi.

Mikroformy drugiego i trzeciego etapu niszczą niezbędne do życia substancje i tkanki organizmu poprzez gnicie (bakterie) i fermentację (drożdże i grzyby).

W miarę rozwoju mikroformy (bakterie, drożdże, grzyby i pleśnie) stają się w rzeczywistości żerującymi formami mikrozymów [somatoidów], które powstają, gdy w życiu komórkowym choroba wymaga rozbicia tkanki.

Znikają (ulegają degradacji), gdy proces recyklingu zostanie zakończony, stając się ponownie mikrozymami [somatoidami] ziemi i/lub powietrza. 38

Musimy podziękować wielu prześladowanym, marginalizowanym i represjonowanym badaczom, takim jak Antoine Bechamp, Wilhelm Reich, Guenther Enderlein³⁹, Gaston Naessens i wielu innym, którzy ciężko pracowali i znosili trudności, dzięki czemu ta wiedza przetrwała dla nas.

Obecnie wielu naukowców, lekarzy, badaczy medycznych, blogerów i innych osób na całym świecie pracuje nad rozwojem i dalszym udoskonalaniem pleomorfizmu i teorii terenu, a także nad udostępnieniem tej wiedzy światu.

40

³⁶ Znakomity artykuł Linusa Paulinga jest bardzo zgodny z teorią terenu. Kwas askorbinowy i glikozaminoglikany: Ortomolekularne podejście do raka i innych chorób, Onkologia 27, 181-192, Karger, Bazylea

³⁷ Tamże, Bird, Christopher, Prześladowanie i proces Gastona Naessensa. Zobacz też: <https://www.cerbe.com/>

³⁸ Tamże, Young, dr Robert O. Zobacz część 1

³⁹ Tamże, Bird, Christopher, BYĆ ALBO NIE BYĆ? 150 lat ukrytej wiedzy

⁴⁰ Rekomendacja: Proszę przeczytać książkę „Virus Mania” autorstwa Tosteina Engelbrechta i in. Dostępna na Amazonie pod adresem: <https://www.amazon.com/Virus-Mania-COVID-19-Hepatitis-Billion-Dollar/dp/3752629789>

Problem korupcji i przesłanka, że wirusy drapieżne są prawdziwe

Teoria zarazków i monomorfizmu całkowicie zaprzecza pleomorfizmowi i istnieniu somatydów itd., a zamiast tego zakłada, że bakterie, drożdże, grzyby, pleśnie i tzw. wirusy są niezależnymi bytami, które nie przekształcają się wzajemnie.⁴¹

Co więcej, teoria zarazków głosi, że niektóre z tych drobnoustrojów są drapieżne i ich jedynym przeznaczeniem jest wyrządzanie szkód gospodarzowi, jak na przykład tzw. wirusy, na które jesteśmy szczególnie podatni.

Co więcej, teoria zarazków zakłada, że tak zwane wirusy powodują określone choroby, które wymagają pojedynczych leków lub środków łagodzących zwanych „szczepieniami”.

Istnieje jednak niewiarygodny problem: wirusy nigdy nie zostały wyizolowane (zdefiniowane po prostu jako widziane z wykluczeniem jakiegokolwiek innej jednostki).⁴²

To zadziwiające, ale prawdziwe: nie ma ani jednego właściwie przeprowadzonego badania naukowego w historii badań medycznych, które wykazałoby – przy użyciu właściwych metod naukowych i kontroli – że wirus został faktycznie wyizolowany i faktycznie istnieje jako niezależny byt.

Ta rzeczywistość zszokowała wielu lekarzy i badaczy, którzy nigdy nie kwestionowali teorii zarazków, aż pewnego dnia „poprosili o artykuł, do którego mogliby się odwołać”.

Tak właśnie stało się z laureatem Nagrody Nobla, Karym Mullisem, wynalazcą testu PCR, który w latach 90. XX wieku poprosił o artykuł dokumentujący, że tak zwany wirus HIV wywołuje AIDS. Przez pewien czas nie chciał tego zrobić i nabrał podejrzeń.

W końcu udało mu się osobiście spotkać z Lucem Montagnierem, rzekomym odkrywcą wirusa HIV, który odsunął się od niego, gdy poprosił o dokument potwierdzający, że HIV powoduje AIDS. Mullis wiedział, że doszło do oszustwa. Jego historia o przebudzeniu jest niesamowita, ale zdarza się to coraz częściej.⁴³

Przez całą drugą połowę lat osiemdziesiątych XIX wieku i pierwszą połowę XX wieku podejmowano ciągle – wszystkie nieudane – próby udowodnienia teorii zarazków i „wyizolowania wirusów” oraz wykazania, że:

1. Występują w naturze
2. Spowodowane określone choroby
3. Przenoszone specyficzne choroby.

⁴¹ Od czasów Pasteura i Kocha podejmowano pewne próby połączenia monomorfizmu i pleomorfizmu, ale początkowe stanowisko teorii Germańskiej pozostaje w dużej mierze niezmienione i zaprzecza pleomorfizmowi.

Zobacz: [https://en.wikipedia.org/wiki/Pleomorphism_\(microbiology\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Pleomorphism_(microbiology))

⁴² Dr Sam Bailey, Prawda o izolacji wirusa, <https://odysee.com/@RawNews:1/Dr-Sam-Bailey-The-Truth-About-Virus-Isolation-RawNews:6>

⁴³ Kary Mullis o Lucu Montagnierze i HIV, YouTube, https://www.youtube.com/watch?v=mQI_Sw0iwMI. uzyskano dostęp

28 października 2022 Zobacz także: Ibid, Engelbrecht, Torsten i in., Virus Mania, Nawet Komitet Nagrody Nobla nie może uzasadnić nagrody dla Luca Montagniera, s. 319-322

Pomimo nadzwyczajnego wsparcia finansowego i politycznego⁴⁴, ⁴⁵ WSZYSTKIE te próby zakończyły się niepowodzeniem – lub Odkrycia zostały sfałszowane. Żadnego z tych celów nigdy nie udowodniono zgodnie z ustalonymi wytycznymi ustanowionymi w 1884 roku, zwanymi Postulatami Kocha⁴⁶.

Podjęto dwie próby przeprowadzenia kontrolowanych badań w celu udowodnienia, że „hiszpanka” jest wirusem zaraźliwym, ale obie zakończyły się niepowodzeniem! Wypróbowano wiele technik, aby zarazić zdrowych młodych mężczyzn poprzez wdychanie, połykanie (zmuszając ich do wypicia śluzu) i wstrzykiwanie płynów od chorych osób zdiagnozowanych jako nosiciele „hiszpanki”. Nie udało się rozprzestrzenić choroby. Stwierdzono, że nie jest ona zaraźliwa!⁴⁷

Pod koniec lat 40. XX wieku, po dziesięcioleciach prób, gdy bardziej uczciwa i rygorystyczna metoda naukowa okazała się nieskuteczna w wyizolowaniu wirusa i udowodnieniu, że jest on zarażeniem chorobotwórczym, nastąpił przełomowy moment, w którym monomorfizm i teoria zarazków zostały całkowicie zdyskredytowane i odrzucone.

W rzeczywistości pod koniec lat 40. XX wieku „toczyły się poważne dyskusje na temat całkowitego zniesienia CDC”.⁴⁸

Byłoby to katastrofą dla głęboko zaangażowanych AMA, FDA i innych interesów rządowych i farmaceutycznych, forsujących ideę, że wirusy są jedyną przyczyną danej choroby. Potrzebowali oni filozofii monomorfizmu i teorii zarazków, aby uzasadnić całą strukturę instytucji medycznej, którą tak ciężko stworzyli.

Zmienili więc zasady nauki opartej na dowodach i wszyscy im na to pozwolili.

W akcie desperacji po prostu zmienili definicję „izolacji” wirusa.

Zamiast znaleźć cząsteczki wirusa w izolacji i rzetelnie udowodnić ich istnienie oraz wykazać ich zakaźność, po prostu dodawali surowe próbki pacjentów do różnych linii komórkowych. Kiedy komórki ulegały rozpadowi, twierdzili, że mają „kulturę wirusową”, a ta metodologia stała się standardem dla wszystkich dowodów wirusologicznych.

⁴⁹ Dokonał tego John Franklin Enders, który w 1954 roku otrzymał za to Nagrodę Nobla. nonsensowna redefinicja sposobu „izolowania” wirusa.

Należy pamiętać: Co gorsza, Enderowie nie stosowali żadnych odpowiednich kontroli i nie stosuje się ich do dziś, „co unieważnia dowody na poparcie ich wniosków”.⁵⁰

Ich próby rozpoczęły się od procesów zwanych in vitro (obserwowanych w szalce Petriego za pomocą mikroskopu) i in vivo (obserwowane u żywego człowieka) do tego, co mamy dzisiaj: „genomiki wirusowej”

⁴⁴ Tamże, dr Sam Bailey, Toksykologia kontra wirusologia – Instytut Rockefellera i kryminalne oszustwo związane z polio <https://odysee.com/@drsambailey:c/Toksykologia-kontra-wirusologia-Instytut-Rockefellera-i-przestepcze-oszustwo-dotyczace-polio:1>

⁴⁵ Tamże, Engelbrecht, Torsten i in., Virus Mania, Rozdział 2 Łowcy mikrobów przejmują władzę, s. 59-100

⁴⁶ Postulaty Kocha: 1. Mikroorganizm znaleziony u chorego, ale nieuzdrowionego. 2. Mikroorganizm musi zostać wyizolowany z chorego organizmu i hodowany w czystej kulturze. 3. Wywołać tę samą chorobę u gospodarza. 4. Ponowna izolacja mikroorganizmu.

⁴⁷ Ibidem, Engelbrecht, Torsten i in., Virus Mania, s. 245-260

⁴⁸ Duesberger, Peter H., Wynalezienie wirusa AIDS, Regnery Publishing 1996, s. 134

⁴⁹ Dr Tom Cowan, Złamanie uroku: dowody naukowe na zakończenie złudzenia COVID, s. 5–13, <https://drtomcowan.com/pages/books>

⁵⁰ Dr Mark Bailey, s. 18, Pożegnanie z wirusologią, <https://drsambailey.com/a-farewell-to-virology-expert-edition/>

rzekomo jako dowód na istnienie wirusów. Odbywa się to jednak „in silico”, co oznacza, że wykorzystują skomplikowany proces, w którym „składają” swoje dzieła w komputerze. Co kluczowe, żadna z sekwencji, które nazywają „wirusowymi”, nigdy nie pochodzi z wnętrza rzekomych „wirusów”. Są to generowane komputerowo konstrukcje, które nie istnieją w naturze ani w ludzkim ciele, a jedynie w komputerze. W ten sposób wirusy powstają dosłownie z powietrza i nie są prawdziwe.

51

Ta metodologia in silico uratowała wirusologię przed zapomnieniem i stanowi fundament jej rozwoju oraz przemysłu farmaceutycznego. To oszustwo, antynauka i fantazja na masową skalę.

To było zwycięstwo monomorfizmu nad pleomorfizmem i porażka nauki. To dlatego wirus Covid i wszystkie inne wirusy są przedstawiane jako istniejące – choć ewidentnie ich nie ma. Są to byty istniejące wyłącznie w komputerze. Nigdy nie udowodniono istnienia wirusów w naturze.

Przyswajanie i przetwarzanie historycznego i obecnego oszustwa & Ten nowy paradygmat teorii terenu

Wiem, że to trudna pigułka do przełknięcia, bo wszyscy wychowaliśmy się w przekonaniu, że wirusy istnieją, a my się przeziębiamy i zapadamy na wszelkiego rodzaju choroby. Teoria zarazków i monomorfizm, choć prawdopodobnie nigdy wcześniej nie słyszeliśmy tych terminów, są w nas głęboko zakorzenione i stanowią część naszego języka, naszej kultury i naszych wspólnych przekonań, nie wspominając o wielu naszych wspomnieniach z dzieciństwa.

Jak wspominałem wcześniej, moja własna podróż polegała na odrzucaniu jako nonsensu idei, że wirusy nie istnieją, dopóki nie zacząłem zgłębiać historii - i nauki - tego, w jaki sposób teoria terenu i pleomorfizm są ze sobą powiązane.

Im bardziej badasz dowody, tym bardziej stają się one jasne, jak rzekomo twierdził Louis Pasteur przyznał na łożu śmierci: „Bechamp miał rację, mikrob jest niczym. Teren jest wszystkim!”

52

Wiele prób upowszechnienia wiedzy na temat teorii terenu i pleomorfizmu zostało udaremnionych, stłumionych i prześladowanych w ciągu ostatnich ponad 150 lat.

Tego samego procederu przez dziesięciolecia dopuszczali się liczni nieuczciwi aktorzy w AMA, FDA, CDC, WHO i innych powiązanych ze sobą organizacjach, których administratorzy kierowali się bodźcami dla nich najcenniejszymi: finansowymi, politycznymi i bezpieczeństwem pracy.

Cały zachodni system medyczny brał w tym udział. Jednak to wirusologia jest kamieniem węgielnym tego fałszu. Dokładna analiza tej historii ujawnia, że wirusologia jest fałszywą nauką, która nie praktykuje nauki.^{53 54 55 56}

⁵¹ Tamże, dr Mark Bailey, s. 20–21, Pożegnanie z wirusologią (wydanie eksperckie)

⁵² Artykuł z francuskiej Wikipedii na temat Antoine'a Bechampa, jak podano także w Virus Mania, s. 13. 35

⁵³ Dr Sam Bailey, Dlaczego nikt nie może znaleźć wirusa, <https://drsambailey.com/why-nobody-can-find-a-virus/>

⁵⁴ Dr Sam Bailey, Ostrzegawcze znaki, że wirusolog znów cię oszukał
<https://drsambailey.com/ostrezenia-oznaki-ze-ponownie-zostales-oszukany-przez-wirusologow/>

⁵⁵ Dr Sam Bailey, Przyszłość szczepionek <https://drsambailey.com/resources/videos/vaccines/the-future-of-vaccines/>

Choć mój akt oskarżenia jest surowy, chciałbym poruszyć jeszcze dwie kwestie:

1. Medycyna zachodnia stworzyła wiele cudów, które wszyscy powinniśmy chwalić i za które powinniśmy być wdzięczni. nie żyłbym dzisiaj, gdyby nie pilna operacja zespolenia kręgosłupa wykonana u mnie przez niezwykle kompetentnym i troskliwym chirurgom. Podobnie, mam długą listę innych podziękowań wielu zachodnich lekarzy, którzy byli i nadal są niezastąpieni część mojego zespołu dbającego o siebie.
2. Uważam, że można śmiało powiedzieć, że większość dzisiejszych lekarzy i pielęgniarek nigdy nie dowiedziała się, że istnieje drugi paradygmat, ponieważ teoria terenu i pleomorfizm były tak aktywnie tłumione i prześladowani. Nie powinniśmy ich obwiniać ani oczerniać. Nie powinniśmy zapominać, że większość im nigdy nie dano szansy, żeby dowiedzieć się czegoś o tym, co dzisiaj tu przeczytaliście.

Uwagi końcowe

Teoria terenu, w najszerszym ujęciu, mówi nam, że musimy skupić się na podstawowym znaczeniu zachowania równowagi dla zachowania dobrego zdrowia.

Badania nad pleomorfizmem pokazują, jak organizm utrzymuje równowagę, a jednocześnie rozwija i narastają choroby w odwracalnych stadiach. To zapomniana dziedzina biologii, tłumiona przez środowisko medyczne od ponad stu lat.

Pleomorfizm i teoria terenu opierają się na solidnych zasadach i bezwzględnych badaniach naukowych - i zasługuje na dalszy rozwój.

Porównując to z dominującą obecnie teorią zarazków⁵⁷, która nie wytrzymuje próby czasu, nawet na powierzchni.

Teoria zarazków wymaga zarówno wiary religijnej, jak i ignorowania własnych licznych niepowodzeń, aby udowodnić swoją wartość. Zmienia własne definicje, gdy zostaje przyparta do muru. Niemniej jednak, dzięki finansowym zachętom, teoria zarazków zbudowała całą światową kulturę religijną, w której arcykapłani są...

⁵⁶ Dr Mark Bailey, tamże, patrz przypis nr 50, Pożegnanie z wirusologią (wydanie eksperckie)

⁵⁷ Uwaga: w niniejszym eseju używam znanego terminu „teoria zarazków”. Jednakże koncepcje monomorfizmu i tak zwanej „teorii zarazków” nie pasują do naukowej definicji ważnego terminu „teoria” i zasługują na miano hipotezy jedynie dlatego, że nigdy nie zostały wielokrotnie przetestowane i potwierdzone zgodnie z metodą naukową, przy użyciu akceptowanych protokołów obserwacji, pomiarów i oceny wyników.

A mianowicie, z Wikipedii (dostęp 26 października 2022 r.): Hipoteza. Hipoteza to proponowane wyjaśnienie zjawiska. Aby hipoteza była hipotezą naukową, metoda naukowa wymaga, aby można ją było zweryfikować.

Teoria naukowa. Teoria naukowa to wyjaśnienie pewnego aspektu świata przyrody i wszechświata, który został wielokrotnie przetestowany i potwierdzony zgodnie z metodą naukową, przy użyciu akceptowanych protokołów obserwacji, pomiarów i oceny wyników.

wszechmocni biurokraci z WHO, CDC, FDA, AMA i innych, którzy mogą dosłownie zamknąć społeczeństwo, kiedy tylko zechcą.

Są aż tak potężni.

Ich partnerzy z branży regulacyjnej, farmaceutycznej i medialnej nawiązali symbiotyczne relacje, aby kontrolować narrację i opinię publiczną.

Ale ostatnio przekroczyli swoje uprawnienia. Zmienili definicje, narracje i cele oparte na zdrowym rozsądku – i zostali przyłapani na ciągłym kłamstwie – w swoich daremnych próbach utrzymania władzy.

I wszyscy widzieliśmy ich oszustwa.

Dobrą wiadomością jest to, że wszyscy możemy poświęcić czas na naukę i integrację pleomorfizmu i teorii terenu. Z czasem rozwinie się to w dobrze zrozumiany sposób postępowania, w miarę jak będziemy postępować.

Dla wielu z nas jest to nowy paradygmat, ale tak naprawdę jest on dość stary. Odsłoni on wiele prawd, które zmieniają świat, w miarę jak coraz więcej ludzi pozna i przyjmie ten pogląd.

Teren jest wszystkim. Przynajmniej jako jednostki, to nad nim mamy największą kontrolę.

58

Każda wykształcona osoba może sama zdecydować, jaką równowagę chce utrzymać – lub znieść jej utratę.

Podobnie, każda wykształcona osoba może sama zdecydować, na ile toksyn zewnętrznych chce się narażać – lub ograniczyć je w miarę swoich możliwości.

Każda wykształcona osoba może się nieustannie uczyć, jak nie wytwarzać w sobie toksycznych substancji poprzez złe wybory żywieniowe, złe wybory środowiskowe, złe nawyki związane z aktywnością fizyczną, złe nawyki myślowe i złą mowę wewnętrzną.

Albo i nie.

Nasze zdrowie jest teraz w naszych rękach bardziej niż kiedykolwiek wcześniej.

Mam nadzieję i wierzę, że szerokie przyjęcie teorii terenu i dalszy rozwój pleomorfizmu zmienią świat na lepsze. Proszę, podziel się tym.

⁵⁸ Z niecierpliwością czekam na więcej badań z zakresu teorii terenu w następujących obszarach:

1) Zdrowie naszego układu limfatycznego wydaje się mieć pierwszorzędne znaczenie. Dopuszczenie do tego, by limfa stała się „gęsta i zastoinowa”, zostało uznane za siedlisko chorób. Proszę zapoznać się z wcześniejszymi odniesieniami do Gastona Naessensa, [w tym z tym tutaj](#). 2) Homeostaza pH w zdrowiu i chorobach metabolicznych oraz powiązane badania dotyczące związku równowagi pH z rozwojem chorób w cyklu pleomorficznym.

3) Badania nad immunologią i rakiem. W 2013 roku w czasopiśmie „Science” ogłoszono je „Przełomem Roku” (<https://www.science.org/doi/10.1126/science.342.6165.1432>). Chociaż na razie nie są one powiązane z pleomorfizmem, badania te wpisują się w teorię terenu i prace Gastona Naessensa, a także stanowią szansę na dalsze przełomy. Zachęcam wszystkich poważnych badaczy do zbadania tych powiązań.

„Choroby nie są jednostkami podzielonymi na klasy, jak koty i psy, ale stanami, które rozwijają się jedna po drugiej.

Czy nie jest to ciągłe błędzenie w postrzeganiu chorób w taki sposób, w jaki to robimy teraz, jako oddzielne byty, które muszą istnieć, jak koty i psy, zamiast patrzeć na nie jak na warunki, takie jak brud i czystość stan i w takim samym stopniu pod naszą własną kontrolą; lub raczej, jako reakcji łaskawej Natury na warunki, w których się znaleźliśmy?

Wychowywano mnie... w przekonaniu, że na przykład ospa prawdziwa, była rzeczą, której pierwszy egzemplarz istniał kiedyś na świecie, który rozprzestrzenił się w nieustannym łańcuchu zstępowania, właśnie tyle, że był pierwszy pies (lub pierwsza para psów) i że ospa prawdziwa nie zaczęłaby się sama, tak jak nie zaczęłby się nowy pies bez konieczności posiadania psa-rodzica.

Od tego czasu widziałem oczami i czułem nosem ospa prawdziwa rozwijająca się w pierwszych okazach, albo w zamkniętych pomieszczeniach, albo w przepełnionych oddziałach, gdzie w żadnym wypadku nie mogło to być „Złapany”, ale musiał się zacząć. Co więcej, widziałem początki chorób, dorastają i przechodzą w siebie nawzajem. Widziałem na przykład z trochę przeludnienia, ciągła gorączka rośnie; a przy odrobinie więcej, dur brzuszny; i nieco cięższy tyfus, i wszyscy na tym samym oddziale lub w tej samej baraku.

Czyż nie byłoby o wiele lepiej, prawdziwiej i praktyczniej, gdybyśmy spojrzeli na chorobę w tym świetle? W przypadku chorób, jak pokazuje doświadczenie, chodzi o przymiotniki, a nie rzeczowniki.

Oznacza to, że objawy (nazywane chorobami) opisują daną sytuację”. 59

Florence Nightingale, Notatki o pielęgniarstwie, wyd. 1, 1860

⁵⁹ Źródło: Young, dr Robert O., International Journal of Vaccines and Vaccinations, tom 2, numer 3 2016

Drugie przemyślenia na temat wirusów, szczepionek i hipotezy HIV/AIDS – część 1, <https://medcraveonline.com/IJVV/second-thoughts-about-viruses-vaccines-and-the-hiv-aids-hypothesis---part-1.html>

Krótką książkę Florence Nightingale pt. „Notes on Nursing” można nabyć: <https://www.amazon.com/Notes-Nursing-Florence-Nightingale/dp/1602063613>

EPILOG

A co z infekcjami, zarażeniami, epidemiami i bronią biologiczną? I dlaczego nie zająć się toksykologią?

Prawdopodobnie usłyszysz kilka powtarzających się pytań „Co z tym?” w tych kilku kategoriach, gdy będziesz udostępniać te informacje. Poniższe zasoby będą pomocne i polecam je.

Równie ważne jest pytanie: dlaczego kwestie toksykologiczne nie są traktowane poważniej?

A co z infekcjami i zarażeniami?

Co powoduje, że ludzie chorują?

<https://odysee.com/@drsambailey:c/what-is-making-people-sick:b>

Czego nie uczono nas o opryszczce, <https://odysee.com/@drsambailey:c/What-We-Weren't-Taught-About-Herpes:3>

Imprezy z powodu ospy wietrznej i wirusa ospy

wietrznej i półpaśca? <https://odysee.com/@drsambailey:c/chickenpox-parties-and-varicella-zoster:f>

Mit odry, <https://odysee.com/@drsambailey:c/themeaslesmyth:0>

Wirus odry wystawiony na próbę. Dr Stefan Lanka wygrywa w sądzie

www.docdroid.net/file/download/ec00Qob/stefan-lanka-vs-david-bardens-pdf.pdf

A co z epidemiami i bronią biologiczną?

Broń biologiczna

BS <https://odysee.com/@drsambailey:c/Bioweapon-BS:b>

Toksykologia kontra wirusologia – Instytut Rockefellera i oszustwo związane z

polio <https://odysee.com/@drsambailey:c/Toxicology-vs-Virology-Rockefeller-Institute-and-the-Criminal-Polio-Fraud:1>

Dlaczego nie oceniać toksykologii?

Obecnie czynniki toksykologiczne nie są brane pod uwagę jako potencjalne wyjaśnienie, gdy „wirusy” są uznawane za jedyną przyczynę choroby.

Czynniki zakłócające, takie jak wyjaśnienia toksykologiczne, nie są nawet brane pod uwagę. Dlaczego?

Jim West: Tabu toksykologiczne

<https://drsambailey.com/resources/videos/interviews/jim-west-the-toxicology-taboo/>

A co z wścieklizną? [https://](https://odysee.com/@OurFreeSociety:2/Dr.-Sam-Bailey---What-About-Rabies:6)

odysee.com/@OurFreeSociety:2/Dr.-Sam-Bailey---What-About-Rabies:6

Jim West: DDT/Polio: wirusologia kontra toksykologia (książka)

<https://www.amazon.com/DDT-Polio-Virology-vs-Toxicology/dp/194171904X>